

Tabel III.

50 p Ct.

Alder	Danmark	Sverige	Norge	Holland og Schweiz
	Kr.	Kr.	Kr.	Fl. og Fres.
20.....	7 600	12 551	12 972	15 134
25.....	7 600	12 225	12 521	14 608
30.....	7 600	11 796	11 972	13 967
35.....	7 600	11 259	11 325	13 213
40.....	7 600	10 616	10 536	12 292
45.....	7 600	9 870	9 614	11 216
50.....	7 600	9 025	8 819	10 289
55.....	7 600	8 105	7 944	9 268
60.....	7 600	7 091	6 971	8 133

Den danske Erstatningsregel medfører, at der, uanset tilskadekomnes Alder, tilkendes den tilskadekomne samme Kapitalbeløb, naar Aarslønnen og Invaliditetsgraden er den samme. Reduktion i Kapitalerstatningen forekommer først, naar der — efter de for Statsanstalten for Livsforsikring ved Indkøb af livsvarig Livrente gældende Tariffer — i nævnte Anstalt kan købes en Livrente, der svarer til den Procentdel af Aarslønnen (§ 41), som Invaliditetsprocenten angiver, jfr. Lovens § 33. Dette Tilfælde indtræder for Mænds Vedkommende først ved det fyldte 65 Aar, og Invaliditetsprocenten samtidig ligger mellem 97—100, jfr. iøvrigt Raadets Beretning for Aaret 1917, Pag. 93, med Hensyn til Invaliditetsgradens og Alderens Indflydelse paa Erstatningens Størrelse.

Tallene for Sverige er udregnet paa Grundlag af de i Bilaget til den af Riksforsikringsanstalten i Sverige publicerede Ulykkesforsikringsstatistik vedrørende Aaret 1918. I de til Grund for Beregningen af Renternes Kapitalværdi i Sverige benyttede Omregningstal, er der taget Hensyn til den sandsynlige Reaktivering, d. v. s. den aftagende Invaliditet, paa et Tidspunkt der ligger 1 Aar efter Ulykkens Indtræden.

Kapitalværdien af Renten i de andre i Tabellerne behandlede Lande er beregnet paa Grundlag af Statsanstaltens Priser.

Af Tallene vedrørende 100 pCt. *Invaliditet* vil det ses, at man i Danmark sammenlignet med Udlandet erstatter Invaliditeten for de yngre Aldersklasser forholdsvis mindre; Ligevægt naas omkring 45—50 Aars Alderen, noget varierende efter Landene og kun for de ældste Aldersklasser er Kapitalerstatningen i Danmark større end den kapitaliserende Rente, der ydes i Udlandet.

Tager man dernæst de i Tabel III vedrørende 50 pCt. *Invaliditet* anførte Kapitalbeløb, vil det ses, at man erstatter Invaliditeten endnu forholdsvis lavere over hele Linien med Undtagelse af de højeste Aldersklasser. Ligevægt kommer først ved 60 Aars Alderen.

En talmæssig Undersøgelse for de lavere Procenter kan ikke med Held foretages, fordi Tilvænningen der vil spille en stor Rolle, men den danske Skalas Indretning vil dog utvivlsomt bevirke, at Erstatningen her, sammenlignet med Udlandet, vil yderligere synke.

Efter den ovennævnte svenske, statistiske Publikation udgjorde i 1918 den gennemsnitlige Kapitalværdi af samtlige i nævnte Aar til 2 033 tilskadekomne, erstatningsberettigede Mænd tilkendte Renter 3 659 Kroner, og 110 tilskadekomne, erstatningsberettigede Kvinder 2 418 Kroner. Forskellen mellem Kapitalværdierne beror paa Forskellen i Aarslønnen, der gennemsnitlig har været større for Mænd end for Kvinder. I Aaret 1918 var den højeste Aarsløn, der i Sverige kunde lægges til Grund for Invaliditetsberegningen imidlertid kun 1 800 Kroner, men fra og med 1. Januar 1920 forhøjedes denne Maksimal-sats til 2 400 Kroner. Da ikke alle »faktiske« Lønninger samtidig forhøjes i samme Forhold, kan man selvfølgelig ikke forhøje Renternes gennemsnitlige Kapitalværdi med 33,3 pCt., men at Gennemsnittet af Kapitalværdien efter denne Forhøjelse vil blive større, er jo naturligt.

Til Sammenligning med ovennævnte svenske Kapitalbeløb tjener følgende Gennemsnitstal for de i Danmark i 1921 tilkendte Erstatninger. I dette Aar afgjordes indenfor den tvungne Forsikring i Industri, Landbrug, Søfart og Fiskeri 1 097 Tilfælde efter 1916-Loven, hvorefter Maksimumsaarsløn var 1 200 Kroner og 1 173 Tilfælde efter den nugældende Lov af 1920 med Maksimumsløn 2 400 Kroner.

Den paa de førstnævnte 1 097 Tilfælde faldende gennemsnitlige Erstatning ud-